

อภิมหาอัปรียัคษฎีกาลิจัญไร 12 ประการของพวกอีแร้ง

01. ชอบแค้นให้คนอื่นขอโทษในสิ่งที่ก่อ แต่ถ้าตัวเองทำผิดบ้าง ให้ตายยังไงก็ไม่กราบขอขมา
02. ชอบเชื่อตามกัน... ใครผิดยังไงไม่รู้ รู้แต่พวกตัวเองถูกเสมอ จะต้องหาเหตุผลร้อยแปดมาแย้งข้าง ๆ คู ๆ
03. ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเรื่องชาวบ้าน (ไม่ได้หมายถึงการมุงเฉย ๆ) แต่อีแร้งจะต้องเข้าไปรุมต่า ทั้งๆที่ตัวเองก็ไม่ได้เป็นเจ้าทุกข์อะไร... ประมาณ a ทะเลาะกับ b แล้วจู่ๆ c เข้ามาผสมโรงต่อทั้งๆที่ไม่ได้เกี่ยวข้อง เดือดร้อนอะไรเลย
04. เมื่อรุมต่าแล้ว จึงไม่แปลกที่ a หรือ b จะสวนกลับ (ก็แน่ละ ต่ากันอยู่ดีๆ มีไต่บ้าที่ไหนมาเสือก) จึงเข้าสู่ตรรกะ ที่อยากเลือกเป็นส่วนหนึ่งของชาวบ้านอยู่แล้ว ถือโอกาสว่ามึงเผลอต่ากู แล้วฉันกูจะต่ากลับไปอีก วนเวียนอยู่แบบนี้เกือบทุกกระทู้แนะนำ
05. นางแร้งมีวิธีเข้ามารุมจัดการเหยื่อ โดยส่งพวกแร้งปากสวะอย่างเมียดฝรั่งเข้ามารุมกระชาก และนั่งตัวแม่กราบเท้าท่านเจ้าคุณปุ๋ยก็จะเข้ามาตอบโน่นะๆ ในเชิงสั่งสอนศีลธรรมจรรยาให้แก่เพื่อนร่วมบอร์ด หน้าไหว้หลังหลอก เป็นพระแม่กาลีจริงๆ โนะๆๆๆ ตะเองว่าไหมอ่า ^^
06. เมื่อเถียงใกล้แพ้ พวกแร้งจะส่งแร้งวิชาการมาตอบโต้ โดยแท้จริงแล้ว ที่ต่าคนอื่นมานะ พวกตัวเองฝ่ามันมาแล้วทุกข้อ
07. พวกแร้งมีวิธีชนะศึกได้โดยสบายใจมียิ้ม เพราะหมั่นขยันเชิดชู wm บ่อยๆ แสดงอาการนับถือ เคารพ ในหลักเกณฑ์ตัดสินใจของ wm ทำอะไรต้องนึกถึงเว็บ PT นึกถึงใจเค้าใจเรา (ที่ต่าคนอื่นนะ เคยนึกไหม)
08. พวกแร้งมักเข้าใจผิดว่าการพูดตรงๆ ต่างจากการพูดสุลลๆยังไง แร้งจึงคิดไปว่าการที่พวกตัวเองไปต่าชาวบ้าน เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ และทัศนคติที่เด็ดเดี่ยว น่าสนใจ เซลฟ์ ทั้งที่ความจริงแล้วมันเป็นการแสดงออกของพวกกราบเท้าท่านเจ้าคุณ

*หมายเหตุ : มีการแก้ไขเนื้อหาบางส่วนเพื่อไม่ให้พาดพิงถึงบุคคลที่สาม

09. พวกเราเข้าใจว่าคนที่มาด่าใน drama-addict เป็นพวกซี้ซลัด ลอบกัด ทั้งที่ความจริงคนส่วนใหญ่ในนี่ยากจะตามไปถลกหนังหัวพวกเราใน PT และบล็อกมุง... แต่เพราะความจริงว่าสถานที่เหล่านั้นเป็นสื่อโคจรของความยุติธรรมที่มาตรฐาน ในการคุมสังคมไม่มีพอ จึงทำให้ไม่มีใครสามารถเข้าไปตอบ และแสดงความเห็นได้ เพราะพวกเราจ้องแต่จะลบ และฟ่องลบกระทุ้งลบข้อความ

10. พวกเราเข้าใจว่า คนที่มาด่าตัวเองส่วนใหญ่เป็นพวกเกลียดตัวกินไข่ เพราะก็ยังไปอ่าน PT ประจำ แต่ก็ยังมาด่าเราให้เข้าใจ แต่จริงๆคือ คนที่ไม่ชอบ PT คือไม่ชอบระบบกฎเกณฑ์บางอย่าง ไม่ได้หมายความว่าเนื้อหาสาระในห้วงต่างๆไม่ดี ไม่ควรอ่าน แต่ทำไงได้อะ เปิดไปห้วงไหนก็เห็นมีแต่แรงลงทั้งนั้นเลยโน๊ะ

11. หากเรามีปัญหากับใคร ก็แนะนำมียัมของบุคคลต่างๆนั้นมารวมรายชื่อเพื่อขึ้นไว้ใน blacklist ก่อนที่จะนำรายชื่อเหล่านั้นส่งไปให้ทาง wm พิจารณาทาง e-mail เพื่อที่จะแบนมียัมนั้นๆ หรือถ้าจะทางด่วน ก็จะทำให้ทราบเท่าที่งานเจ้าคุณตัวหนึ่ง(อยู่ในนี้แหละ)ที่มีเส้นสายและรู้จักกับคนที่ดูและห้อง ต่างๆซึ่งมีสิทธิ์ที่จะจัดการทุกมียัมตอนไหนก็ได้ แล้วก็จัดการแบนไอดีคุณกรณีย่างกะทันหัน ดังนั้นเวลาคุณส่งเรื่องไปขอเหตุผลที่โดนยึดมียัมกับ wm แล้วไม่มีการตอบกลับมา เพราะว่า wm เองก็ไม่วรู้เรื่องและไม่สามารถหาเหตุผลมาแจ้งให้ได้ไงละ

12. ทันทีที่พวกเราไล่จะเปลี่ยงปล้ำ ก็มักจะหาประเด็นป่วนๆเบื้อะๆ อย่างอื่นมาจุดเพื่อเบี่ยงตัวหนีจากคดีเก่า เช่นสมมุติ มีดราม่าเรื่อง a กับ b ใครก็อปี้สูตรขนมฟอยทองไป พวกเราที่ไปเลือกแล้วแพ้ก้อาจจุดประเด็นใหม่ว่า “ขนมฟอยทองมันมาจากฮอลแลนด์ว้อยย”... ทั้งนี้ผู้ที่ถูกลากเข้าไปประเด็นใหม่ไม่ต้องตกใจ แค่อยู่เฉยๆ แล้วลากกลับประเด็นเก่าก็พอ ไม่งั้นพวกมันจะได้ใจแล้วก้อาจโยงไปเรื่องอื่นต่ออย่าง “การมีตัวตนในเน็ต” “บล็อกฉันมีอยู่จริง” บลาๆๆๆ

จาก drama-addict.com โดย คุณทนไม่ไหวอยากแฉ และ คุณเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

CLIMAX : ที่แท้เบื้องหลังของเหล่าเราเป็นแบบนี้เอง

admin says:

October 16, 2009 at 11:34 pm

อืม จาได้ว่ามีอาซิมหังไมค์มาชวนไปรวมยารี
มีคุณเปกปยุ PM มาแจ้งข่าวว่า รี โคนแบน
แล้วก็ให้ช่วยแก้ comment ในดราม่าที่คุณ แพทสีมาโพส อะครับ

คุณเซราเพิ่งเขียนเรื่องแรกเลยเอียงไปหน่อย
เรื่องต่อไปผมบอกให้แกเขียนให้กลางๆมากขึ้นละครับผม

มีอะไรวิจารณ์ได้เด้อ